

РЕШЕНИЕ

№ 6451

гр. София, 08.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **7752** по описа за **2021** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение № 20134586 от 08. 06. 2021 г. по НАХД № 1874 / 2021 г., Софийски районен съд, НО, 107 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 20-4332-020876 / 01. 12. 2020 г., издадено от началник група към отдел „Пътна полиция” – СДВР, с което на М. А. А., ЕГН [ЕГН], е наложена глоба в размер на 300 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на А., в която се моли решението да бъде отменено като неправилно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява.

Ответникът, не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Ш. и Д. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд.

Установено е, че на 16. 02. 2020 г., около 22.12 часа, в [населено място] на [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], жалбоподателят А., управлява лек автомобил „О. А.” с ДК [рег.номер на МПС], като при извършената проверка, било констатирано, че автомобила е със служебно прекратена регистрация по чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, считано от 13. 02. 2020 г.

На 16. 02. 2020 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение, който бил предявен за запознаване със съдържанието му и връчен на същата дата на нарушителя.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 20-4332-020876 / 01. 12. 2020 г. от началник група към отдел „Пътна полиция” – СДВР.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Съгласно чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.

В конкретния случай е безспорно, че М. А., е придобил лекия автомобил въз основа на договор за покупко-продажба на МПС от 13. 12. 2019 г., с нотариална заверка на подписите, но не е изпълнила задължението, да го регистрира на свое име, съобразно изискването на чл. 143, ал. 1 ЗДвП.

Видно от съставения АУАН, към датата на проверката - 16. 02. 2020 г. автомобилът все още се е водел на стария собственик и продавач по договора за покупко-продажба на МПС от 13. 12. 2019 г.

При това положение правилно е установено, нарушението на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, съгласно който по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места.

Неоснователни са доводите изложени в жалбата, че има разминаване в свидетелските показания относно времето на извършване на проверката. В случая няма съмнение, че проверката е извършена 22.12 часа, като това ясно е посочено в съставения АУАН. Разминаването в показанията на свидетелите е обяснимо с големия брой проверки, които извършват и изминалото време между датата на проверката и съдебното заседание. В същото време и двамата свидетели потвърждават отразеното в акта, поради което касационната инстанция намира, че правилно са кредитирани техните показания.

Съдът намира за неоснователни и доводите, че липсвал умисъл у жалбоподателя за

извършване на нарушението и същият не е знаел за прекратената регистрация. В случая обаче, безспорно е установено, че А. е придобил лек автомобил по силата на договор с нотариална заверка на подписите. Съществува законово задължение (чл. 145, ал. 2 от ЗДвП), за приобретателят на регистрирано пътно превозно средство, в срок до един месец да регистрира придобитото превозно средство в службата за регистрация на пътни превозни средства по постоянния адрес, като за това не се изисква уведомяване от страна на контролен орган. От друга страна, при неизпълнение на това задължение, законът отново сочи, че регистрацията се прекратява служебно и отново не се изисква да бъде уведомен собственика, след като същия не е изпълнил задължението си, вменено от закон.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна. Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са ограничени и нарушени, а решението е мотивирано. Не се констатират съществени процесуални нарушения и материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град -XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20134586 от 08. 06. 2021 г. по НАХД № 1874 / 2021 г., на Софийски районен съд, НО - 107 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.